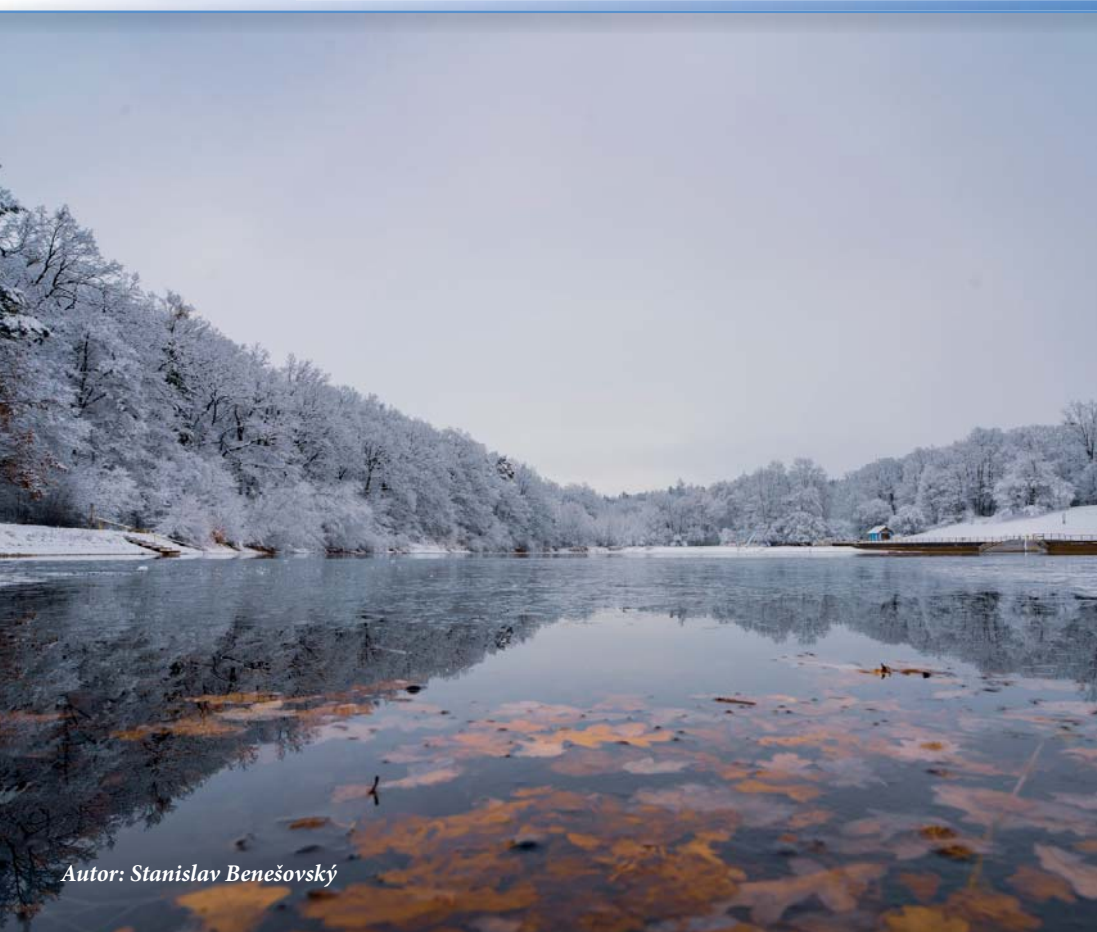




ZPRAVODAJ OBCE

Radějov

Prosinec 2021



Autor: Stanislav Benešvský



Cyrilometodějská pouť
5.7.2021



Krojovaná pouť na Žerotín
26.9.2021





■ Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,
jak již mnozí z Vás víte, po volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se mi letos v říjnu ze dne na den trochu nečekaně změnil život. Preferenčními hlasy voličů koalice Piráti a Starostové v našem kraji jsem byl zvolen poslancem, přestože jsem kandidoval až ze 7. místa. Musel jsem si tak zvyknout na zájem médií, poskytl jsem první rozhovory... Můj osobní úspěch přispívá i ke zviditelnění naší krásné obce. Mnozí z Vás jste mi hned po zvolení blahopřáli a vyjadřovali mi podporu. Moc děkuju.

Jistě Vás zajímá, jak to bude dál s vedením obce. Se zastupiteli jsme se předběžně dohodli, že se od ledna vzdám uvolněné funkce starosty a stanu se neuvolněným starostou. Zvolíme ještě jednoho neuvolněného místostarostu, který se bude starat především o chatovou oblast. Budu se muset naučit ještě lépe organizovat svůj čas a konkrétní úkoly opravdu delegovat na místostarosty, zastupitele nebo pracovníky obce. Věřím, že to společnými silami zvládneme.

Chtěl bych vyjádřit svou vděčnost za životní zkušenost, která mě nyní čeká. Přistupuji k nové roli se vši vážností a pokorou. Jsem připraven pracovat naplno, jak nejlépe umím. Je mi jasné, že ne vše půjde, jak bych si představoval. Zejména v začátcích budu potřebovat také Vaši podporu a pochopení.

Hodně z Vás mi přeje, aby mě politika nesemlela a nezměnila. Slibuju, že se budu snažit zůstat stále stejný Martin Hájek jako doposud. Víím, že mám dost kamarádů, kteří na mě dohlédnou a v případě potřeby patřičně usměrní. :-)

Vážení spoluobčané, je prosinec, adventní čas, kdy bychom se měli na chvíli zastavit a zamyslet nad svým životem, nad hodnotami, které v životě preferujeme. Zda to, co nám přišlo v každodenním shonu důležité, není nakonec vlastně tak trochu zbytečné. V době, kdy nás opět trápí růst pandemie, kdy všichni doufáme, že už ji konečně překonáme, je to, myslím, dvojnásob důležité.

Sám jsem teď v posledních dnech podobným zamyšlením prošel. Důležité je opravdu především to, abychom byli zdraví, měli pevné rodinné zázemí a dokázali čelit protivenstvím, které život přináší. Proto si, prosím, právě v předvánočním období udělejme čas na své blízké.

Vážení spoluobčané, přeji Vám všem šťastné a veselé prožití vánočních svátků, bohatého Ježíška, rodinnou pohodu. Do nového roku 2022 Vám přeji pevné zdraví, nezbytnou dávku štěstí, silné nervy, pozitivní náladu a spokojenost jak v osobním, tak i pracovním životě. Ať všechny nástrahy, které nás čekají, společně zdárně zvládneme.

Martin Hájek, starosta





■ Vývozy popelnic a pytlový systém obce Radějov na rok 2022

leden	14.1.2022	28.1.2022	
únor	11.2.2022	25.2.2022	
březen	11.3.2022	25.3.2022	
duben	8.4.2022	22.4.2022	
květen	6.5.2022	20.5.2022	
červen	3.6.2022	17.6.2022	
červenec	1.7.2022	15.7.2022	29.7.2022
srpen	12.8.2022	26.8.2022	
září	9.9.2022	23.9.2022	
říjen	7.10.2022	21.10.2022	
listopad	4.11.2022	18.11.2022	
prosinec	2.12.2022	16.12.2022	30.12.2022

Vývozy popelnic navazují na vývozy z roku 2021 a pokračují ve standardním 14 denní cyklu, tj. každý sudý pátek.

Pytlový systém je v poslední pátek při vývozu popelnic a je zaznačen červeně.



■ Poplatky v roce 2022:

- odpad domy 400,- Kč za osobu a rok
- odpad chaty 600,- Kč za nemovitost a rok
- odpad chalupy 600,- Kč za nemovitost a rok
- ze psů 100,- Kč za jednoho psa a 150,- Kč za druhého a každého dalšího psa

Výběr poplatků na rok 2022 bude probíhat od 1. února 2022 na pokladně obecního úřadu v úředních hodinách, příkazem do banky na účet číslo 8629671 / 0100, variabilní symbol Vám sdělíme osobně, na tel.: 518 337 828, nebo na e-mailu kancelar@radejov.cz.



■ Stočné – vyplácení darů:

Na základě níže uvedených podmínek, budou dary vypláceny, v souladu s usnesením zastupitelstva č. 2/2021/5, na OÚ Radějov, v termínech:

- středa 22. 12. 2021 v době 8:00 – 12:00 a 13:00 – 16:00
- čtvrtek 23. 12. 2021 v době 8:00 – 12:00

Dar bude vyplacen odběrateli (uvedeném na smlouvě) v hotovosti po předložení platného občanského průkazu.

Pokud se odběratel nebude moci dostavit osobně, může pověřit plnou mocí jinou osobu, které bude po předložení platného občanského průkazu dar vyplacen. Plná moc nemusí být úředně ověřena.

Zastupitelstvo obce Radějov na svém jednání č. 7/2021 dne 22. 11. 2021 stanovilo usnesením č. 7/2021/3 cenu stočného na rok 2022 takto:

ZOR stanovuje cenu stočného na rok 2022 ve výši 61,82 Kč, bez DPH.

■ Za Juliem Boháčem

Před 100 lety, v roce 1921, končí svou činnost radějovská Malírna slováckých ornamentů. S ní končí poslední velká veřejná aktivita jejího jednatele, zakladatele a organizátora Julia Boháče. Je mu tehdy 63 let a dál se bude věnovat klidnější práci při vedení radějovské kroniky. Klid mu ovšem nesvědčí. Vzдор proti všem („... mám vlastní pokrokové názory a jsem znechucen některými občany ...“) završuje konverzí k tehdy nové Církvi československé. Později ještě svede nejednu ohnivou potyčku v místním tisku.

V roce 1892, kdy přichází Julius Boháč z břevclavska do naší školy, je situace podobná té pozdější, poválečné. Je už tehdy plný elánu a pokrokových názorů. Není ani divu – má krásných 34 let a je řídící učitel.

- Stává se brzy členem obecního výboru. Z této pozice bojuje o nápravu vzdělávání místní mládeže. Ve škole prosazuje, často k nelibosti rodičů, plnou docházku. Buduje školní včelín – včela je příklad pilnosti.
- 1897. Spolu s P. Ignácem Zavřelem a dalšími zakládá záložnu pro pomoc rolníkům v nouzi.



Julius Boháč, portrét podle fotografie, autor neznámý



- 1898. Jako nový člen výboru Jednoty pro stavbu kostela (zal.1890), dává nový impuls při shromažďování potřebné hotovosti. Vede deputace a píše prosebné listy vlivným šlechtickým rodům po celé Moravě, do Čech, Slezska a Štýrska.
- 1898. Žáci školy, Horáček, Zubalík, Boháč ml. a Jež, nastupují jako naši první studenti do primy strážnického gymnázia.
- 1901. Pan Julius Boháč je jmenován čestným občanem Radějova.
- 1903-1906. V obci během prázdnin tvoří malířská škola významného krajináře Aloise Kalvody. Julius Boháč spolupracuje jako průvodce a v místním tisku celou věc popularizuje.
- 1905. Zakládá ovocnářskou školkou a podílí se na vedení Večerní hospodářské školy.
- 1915. Vede Malířnu slováckých ornamentů. Během 1. světové války se spolek drží nad vodou a po velmi úspěšném poválečném období pak zaniká v roce 1921.

Julius Boháč je v naší kronice na přelomu 19. a 20. století nepřehlédnutelnou figurou. Zachovalo se také několik úředních listin, články v dobovém tisku a zmínky v dílech jeho významných žáků, kteří pak byli činní v Praze (Štěpán Jež, Vladimír Boháč). Chybělo však jeho osud uzavřít.

Díky panu Eduardu Hájkovi se podařilo lokalizovat na strážnickém hřbitově hrob č. 3/17/29, hrob rodiny Boháčovy. Nájem tohoto místa končil rokem 2015 a poslední známá adresa pozůstalých v USA zůstávala bez odpovědi. Obec Radějov se proto rozhodla, že si pana řídícího učitele připomene doma. Vznikl tak nový hrob v severním cípu našeho hřbitova, ve kterém jsou uloženy urny Julia a Johany Boháčových. Využito bylo původní černé stély v kombinaci s novým žulovým soklem, aby sestava přiměřeně odpovídala duchu okolních hrobových míst.

Příběh Julia Boháče (*1858 Obřany u Brna, +1936 Valašské Meziříčí) je příkladem splnitelnosti důležitých cílů vlastním přičiněním celé komunity. Vždyť obce, města i celé národy jsou z jednotlivců.

Stanislav Javora

P.S. Přes všechny staré sváry dokázal Radějov svého bývalého učitele ocenit. V roce 1936 vyslala Obec delegaci na kremaci do Brna a v letošním roce se k nám pan Julius Boháč vrátil natrvalo.





■ Čmeláček

Milí rodiče,
zveme Vás a Vaše děti do dětského kroužku Čmeláček.
Budeme si společně hrát, zpívat, tančit,
cvičit a třeba i něco tvořit.
Scházet se budeme každé úterý od 16 – 18 hod
v budově miniškolky (za obecním úřadem).
Poprvé se setkáme v úterý 4. 1. 2022.
Vhodné pro děti od 1 roku.



Moc se na Vás těšíme Tereza a Mikuláš Potrusilovi
V případě dotazů kontaktujte na tel. 739 317 208.

Pravidelné hodiny cvičení



Každý čtvrtek od 18:00
do 19:00 v SSC Radějov
Začínáme 21.10.2021

Určeno pro úplně každého, kdo má
chuť pro sebe něco dělat

Těší se na vás Eva a Radka



PARTYZÁNSKÁ DVOJÍM POHLEDEM,

aneb jak to vidí pořadatel a odvážlivec, který se postavil na start

Podzim zaklepal na dveře a s ním i další ročník radějovského běžeckého závodu „Partyzánská“. I přes nepříznivé počasí se letos počet startujících oproti loňskému závodu zdvojnásobil a na trati short a long vyběhlo celkem 70 běžců a běžkyň.

Partyzánská ale není jen o běžcích. Příprava samotného závodu po technické stránce připadla na Janu Javorovou s přítelem Zdeňkem Zvěřinou, kteří si s sebou z Brna přivezli další pomocnou ruku v podobě Radka Chadima, ostatně jako vždy. Organizaci jako takovou vede Jakub Binder ze Strážnice a značení trati si vzal za své Richard Šebesta.

Na trati je třeba mít kontrolní body a občerstvovací stanice, které obsazují většinou kamarádi, rodinní příslušníci a členové místních hasičů. Jim patří poděkování za to, že už čtvrtým rokem obětují celý sobotní den ve prospěch závodu a jsou tak jeho nedílnou součástí. Letošní ročník zaskočila organizátory v předvečer závodu zpráva o tom, že na části trati v délce asi 4km někdo odstranil fáborky značící trasu. Povinnou součástí závodníků je ale i GPS s mapou závodu, takže pro ně chybějící značení nebylo zásadní a nepřekonatelnou překážkou. Počasí letos malinko zazlobilo. Ze čtvrtka na pátek docela slušně zapršelo a tak bylo pro bezpečný závod třeba zkontrolovat a upravit obtížné úseky trati. Jedním z nich byl výběh na „sopku“ - nejprudšího kopce závodu, kde si trasér Říša zavzpomínal na dětské roky - pískoviště a lopatičku, a s pomocí trošku větší lopatky vytesal v blátivém svahu pro pohodlnější a hlavně bezpečnější běh schůdky, což po závodě všichni velmi ocenili.

Přestože není Radějov na mapě republiky žádnou známou lokalitou a také závod samotný je takříkajíc ještě „v plenkách“, na startovní listině se objevují závodníci nejen z blízkého okolí, ale byli zde i zástupci z nedaleké „slovenské“ Skalice, stejně jako ze vzdálenějšího Slezska - Třince. Zajímavostí nebo perličkou a svým způsobem také poctou pro náš „malý“ závod je to, že právě běžkyně z Třince - Pavlína Linetová, která doběhla na 3. místě 36km - long tratě stála se stejným umístěním na stupních vítězů i při letošním závodě dvojic na Mistrovství ČR v horském maratonu.

A abychom nikoho nevynechali, závod se neobejde bez fotografa jehož funkci letos zastala Jitka Lekešová. V tělocvičně se o šatny a občerstvení, postarala trojice Anna Javorová, Hana Možnarová a Jitka Šebestová.

***Akci zaštiťuje zapsaný spolek
Moravia Artisti Societa, z.s***





Výsledky 36km tratě muži:

1. místo Petr Harnoš - loňský vítěz short, letos přešel na long a zvítězil i tady.
2. místo Josef Jurčík (Skalice)
3. místo Martin Bohunský – letos stejné umístění jako loni na krátké trase!

Výsledky 19km tratě muži:

1. místo Luděk Durdák
2. místo Martin Brůch z Radějova
3. místo Radim Pavelka

Výsledky 19km tratě ženy:

1. místo Lucie Lipčíková
2. místo Martina Gazárková
3. místo Leona Haplová

Výsledky 36km tratě ženy:

1. místo Nikol Paulová
2. místo Petra Brandstillerová
3. místo Pavlína Linetová

Z místních sportovců doběhl 6. Dušan Helísek, 9. Libor Můčka, 11. Petr Koliba.

Více na výsledkové listině na www.partyzanska.cz (Partyzánská 2021 - Výsledky (inteltech.cz))

Všem, závodníkům i pořadatelům patří velký dík za to, že věnují svůj čas a energii, aby se závod mohl konat. Doufáme, že příští 5. ročník se sejdeme ve stejné hojném počtu.

* Zvláštní ocenění v kategorii propagace – plakát v autě získává Vlastík Revenda. *





Jak to všechno začalo...

Když jsem viděla na startu vybíhat závodníky 1. ročníku Partyzánské, říkala jsem si, že to jsou blázni. Ve skrytu duše jsem jim ale záviděla a obdivovala, že na tom startu stojí. 19 a 36 km - to bych nikdy nedala. Nejsem blázen.

Když jsem ale po mateřské nastoupila zpět do práce, napadlo mě, že cestu z domu do kanceláře mám čistě jen sama pro sebe, a drala se mi do hlavy myšlenka začít zase něco dělat, hýbat se, sportovat. Vždyť mě to vždycky bavilo.

A tak jsem začala chodit pěšky. No co, přivstanu si, ušetřím benzín. Postupně jsem přidala trekingové hole, a pak jsem se zkusila na pár metrů rozběhnout. Najednou jsem uběhla půlku cesty a začal se dostavovat ten dobrý pocit, kdy je člověk se sebou aspoň trochu spokojený. Za pár dní jsem dokázala uběhnout celou cestu, je to necelých 5 km. Co dál? A tak jsem začala honit čas. Poprvé jsem to šla hrubě přes hodinu, snažila jsem se být pokaždé rychlejší a poslední běh jsem dostala na 26 minut. A přišel pocit strachu, kdy se ten čas zastaví a už nezlepší. Ale strašně mě to bavilo, naplňovalo, uspokojovalo, nabíjelo a v práci na mě každý poznal, jestli jsem doběhla, plná radosti, úsměv na tváři, nebo jen došla autem.

A zase na mě někde vybafla ta Partyzánská... Buď plakát nebo FB, jindy jsem o tom slyšela někoho mluvit. A v hlavě to začalo šrotovat. „No ne, ne, ty tam nemáš co dělat, možná ručníky bys mohla podávat.“ A pak zase: „Proč ne, za zkoušku nic.“ „....“, „Kdepak, v žádném případě! Urveš si ostudu.“ A tak se to mlelo v hlavě každý každický den.

Naštěstí je na světě hrstka lidí, která mě podpořila, nakopla a dodala sebevědomí. A když mi Maruška Kolibová v poslední den přihlášek napsala, jestli do toho jdeme, odepsala jsem „TAK JO“. A dostavil se obrovský pocit radosti, že jsem se odhodlala, ale taky strachu, jak to dopadne. Celé dny do závodu jsem se tloukla do hlavy, co jsem to vlastně udělala?! „Sem tam 5 km do práce,

a teď se přihlášíš na něco takového? No jsi blázen, dobře ti tak.“

Noc před závodem jsem se snad 100x vzbudila, ráno nervy, žaludek jak na vodě. Co jsem to udělala...





11.00 hodin, tři, dva, jedna... Vyběhly jsme s Maruškou poslední, lážo plážo, ona pár týdnů po operaci, no nebudeme to hrotit. Na konci Radějova jsme sem tam někoho předběhly a mě poprvé napadlo, že to třeba ostuda nebude. Je dobré si dávat cíle, ale měly by být reálné a na takový závod hold sebevědomí chybí... Já jsem měla cíle tři:

1. NEZRANIT SE ! Přece jen 4 operace kolene stačily a neprahnu po další.
2. DOKONČIT ZÁVOD
3. NEBÝT POSLEDNÍ

Druhý a třetí kopec jsem si říkala: „Zatím dobrý, ale 19 km??? To nedáš, cos to udělala, proč ses přihlásila?“. A zase ta vnitřní diskuse se sebou samotnou - to bylo vlastně celou cestu. Ono někdo řekne, že 19 km se dá, ale viděli jste tu trasu?! Je to celé hore - dole a rovinek na prsty jedné ruky. To fakt není pohoda.

Podvědomě jsem šetřila operované koleno. Paradoxně cestou z kopců začalo bolet to druhé, zdravé. Takže do kopců nahnat, předběhnout, z kopců každý předbíhal mě. Začala jsem se bát, že to nedopadne. A pak najedou vidím Říšu. Stál tam, vyrovnaný, v naprosté pohodě. Staral se a pomáhal přejít náročný úsek, snažil se mi poradit s hůlkama a ten jeho vnitřní klid mě uklidnil i nakopl. Jak já jsem ho tam ráda viděla!

Na konci měsíčního údolí se začínal dostavovat pocit únavy a vyčerpanosti, ale u Lesanky byla další občerstvovací stanice a ta byla jako na zavolanou. Ta müsli tyčinka tam, to byla ta nejlepší müsli tyčinka na světě. Zapít litrem vody, protáhnout se „ono to nějak půjde“. U rozhledny na Holém Vrchu došlo i na pláč. Ani nevím proč?! Na jedné straně radost, že možná do toho cíle doběhnu, na straně druhé obrovský strach, co když ne. Pak přišlo pár kopců dolů po asfaltu, a to už koleno bolelo tak, že jsem musela jít i pozpátku a zase mě další předbíhali. Před cílem se bolest jako mávnutím proutku zastavila, a tak jsem toho využila, vyhrabala, nevím kde, zbytky sil, a zase zabrala.

V cíli to byl nepopsatelný pocit, když tam na vás všichni čekají, tleskají, povzbuzují a je jedno, kolikátí dobíháte. Maruška, můj tahoun, mě moc podpořila a dopadlo to s časem 3h:10m:16s -14. místo. Mimochodem, ta ženská je borec.

Jsem v cíli, žiju a nejsem poslední. „Ne, ne. Jako fakt? No fakt! Ty brdo, možná nejsi až tak marná.“ Doma jsem vyzula boty, kůže na všech prstech strhaná, nehet na levém palci dnes už nemám. Ale on doroste. Hold špatné boty. Nálož do vany a zase... „Cože? Jako fakt?“ Úsměv od ucha k uchu, byla jsem hrdá sama na sebe. A o to jde. To se často nestává. Nebo stává? Nevím, mně ne. Zlomila jsem sebe samotnou, překvapila a udělala radost sama sobě. Byl to tak nádherný pocit, až jsem se bála, že se z něj druhý den probudím. Ale kdepak. Ten pocit mě držel ještě několik týdnů a vlastně to trochu drží pořád. Partyzánská není jen závod. Když to absolvujete, stane se to srdcovkou, vaší součástí. Kvůli tomu, jak to vzniklo, proč to vzniklo, koho to napadlo a kdo to zrealizoval.

Bylo to něco přes tři hodiny boje a debaty se sebou samotnou. Kdo nezažil, nepochopí. A proto, kdo nezažil a chce pochopit, není nic jednoduššího, než se prostě přihlásit. Ono to nějak dopadne.

Večer v hospodě, a že na to ještě pár sil zbylo, mně pivo obzvlášť chutnalo. Pocit štěstí, vy-



smátá jak pětikoruna, ale proč ta hospoda... zaslechla jsem tam Můňu, jak se s někým baví... „Víš, ono je jedno, kolikátý skončíš. To je totiž tak extrémně náročný závod, že i ten poslední je vítěz. V jednoduchosti je krása!“ Že mě to nenapadlo dřív?! Dnes už vím, že má pravdu.

Takže pokud roky váháte, snad vás to trošku nakoplo a třeba se příští rok přihlásíte, zkusíte se poprat sami se sebou a podpoříte tento závod.

Pro mě to má ještě pár bonusů navíc: Zkusila jsem, zažila jsem, takže vím. Poznala jsem novou kamarádku Mirku a přihlásila se s ní na tréninky kondičních běhů pod vedením ultramaratonce a trenéra Martina Neumanna ve Strážnici. Vybíháme každý týden, jsme kolektiv, trénujeme, snažíme se, zlepšujeme se, odstraňujeme chyby, přidáváme na tempu a když kolínka dovolí, nehodlám se toho vzdát a Partyzánská nebyla naposled.

Ode mě velké poděkování Marušce Kolibové a Vlastíkovi Revendovi za odhodlání, podporu a nakopnutí. Bez Vás bych se nepřihlásila. Mirce Mlýnkové za nové přátelství, Ríšovi Šebestovi a kolektivu pořadatelů za uskutečnění a bezchybnou organizaci a Jitce Lekešové za pochopení a nabídku napsat tento článek.

Eva Horňáková

■ Slavnostní otevření víceúčelového hřiště

V neděli 11.července bylo slavnostně otevřeno víceúčelové hřiště v Radějově.

Počasí zprvu nepřálo, ale díky dobré náladě, skákacímu hradu a občerstvení se mračna nad Radějovem roztrhala a akce probíhala až do večerních hodin za hojně účasti nejen rodičů a dětí pro které byly připravené hry a soutěže s odměnou, ale také početné skupiny ze strany spoluobčanů a příznivců sportu.

Pozvání na tuto slavnost přijala také paní poslankyně Jana Krutáková, která přijela z tornádem postižené Moravské Nové Vsi a ve svém projevu neopomněla vyjádřit slova díky za poskytnutou pomoc nejen k našim dobrovolným hasičům, ale i Vás všech, kteří jste jakkoli těmto postiženým obcím pomohli.

Hřiště jako takové má rozměr 38 x 28 m s povrchem z umělé trávy o výšce dva centimetry a je tedy možné jej zastříkat vodou, tak aby se z něj přechodně stalo ledové kluziště. A tak nezbyvá nic víc, než si jen přát aby začalo mrznout, aby hřiště nemuselo na své návštěvníky čekat až do jara.

Hřiště je možné si rezervovat na informačním panelu přímo u hřiště, nebo online na stránkách obce v sekci turistika – rezervace víceúčelového hřiště.







■ Ze života ČZS ZO Radějov

Pomalu se blíží konec roku 2021 a s ním také bilancování nad uplynulým rokem.

Když se ohlédneme nazpět, abychom zhodnotili činnost našeho spolku, tak si můžeme říci, že se nám v současné nelehké době podařilo uspořádat alespoň jednu akci. Naše běžné činnosti, jako je výroční členská schůze, hostování na degustacích, vlastní degustace destilátů, tradiční košt slivovice a ovocných destilátů se z důvodu epidemiologických nemohly uskutečnit.

Ze stejného důvodu jsme také nepořádali jarní a podzimní zájezd do termálních lázní ve Velkém Mezeru.

Pokud to situace dovolila, tak jsme se v průběhu roku alespoň scházeli na členských schůzích.

Jedinou akcí, která se nám v letošním roce podařila uspořádat, byla Výstava ovoce zeleniny a květin.

Proběhla 19. 9. 2021 v prostorách Základní a mateřské školy v Radějově. V době od 9 do 17 hodin si mohli návštěvníci prohlédnout ovoce, zeleninu a květiny, které se urodili v radějovských zahrádkách.

V letošním roce převládaly exponáty zeleniny nad ovocem, i když tomu bývá právě naopak. K vidění bylo například nepřeberné množství odrůd rajčat, paprik a tykví. Novinkou byl tento rok koutek se sukulenty, které jsou chloubou naší členky.





Jak je na naší výstavě již zvykem i letos byla ochutnávka pokrmů z ovoce a zeleniny. „Okoštovat“ bylo možné různé kečupy, čalamády, sirupy a moučníky či pomazánky.

Při příležitosti této výstavy současně probíhá i výstava podzimních strašáků, které děti doma vyrobili. Navštěvníci pak hlasovali pro nejhezčího strašáka. První místo obsadila Laurinka Nováková, druhé Dianka Nováková a třetí Káčerkovi. Odměnu za svůj krásný výrobek dostalo však každé dítě.

Celý výtěžek z dobrovolného vstupného putoval „do školy“ a činil 3.551,- Kč.

Jsm rádi, že se nám podařilo uskutečnit alespoň tuto akci. Děkujeme všem, kteří nás podpořili svým darovaným exponátem nebo návštěvou. Doufáme, že se vám výstava líbila. Nám členům se líbila a s výsledkem jsme byli spokojeni.

Prejeme vám všem pevné zdraví a ať se nám daří.



Zahradkáři Radějov

■ Vítání občánků

V neděli 19.září se nám po dlouhé odmlce podařilo přivítat nové občánky Radějova.

A že se jich za tu dobu nashromáždilo! Běžně vítáme narozené děti jednou až dvakrát do roka, v prostorách obecního úřadu, kde se většinou sejdou 4 rodiny s panem starostou. A byť je to zpravidla krátká nedělní půlhodinka, troufám si tvrdit, že do paměti rodičů se vryje mezi jedny z trvalých životních vzpomínek. Tentokrát si ale miminka na slova pana starosty a pohoupání se v kolébce museli počkat o něco déle. Někteří čekali dokonce tak dlouho, že si pro drobný dáreček, kterým je tradičně pokladnička v podobě dřevěného domečku symbolizující rodnou vesnici, přicupitali po svých nožičkách. Některé výjimky dokonce už i vlastními slůvky poděkovaly. A jak jistě sami uznáte, tohle se u miminek jindy v peřinkách jaksí neděje. O to milejší toto nedělní odpoledne bylo. Ve sportovně společenském centru přivítali děti jejich o něco starší kamarádi, kteří už navštěvují mateřskou a základní školu. Básničky a písničky s nimi nacvičila paní učitelka Mgr. Jitka Prečanová a o hudební doprovod se tradičně zasloužil radějovský sbor spolu s Martinem Gajdou.

Na závěr nedělní slavnosti jsme se všichni na památku vyfotili, dětem popřáli pevné zdraví a rodičům klidnou ruku ve výchově.

No a co říct závěrem? Je před námi dlouhá zima, elektřina a plyn nám pěkně podražili, tak se nám možná splní přání přivítat na podzim příštího roku stejné množství miminek v peřinkách jako teď, po téměř dvou letech.

Jitka Lekešová





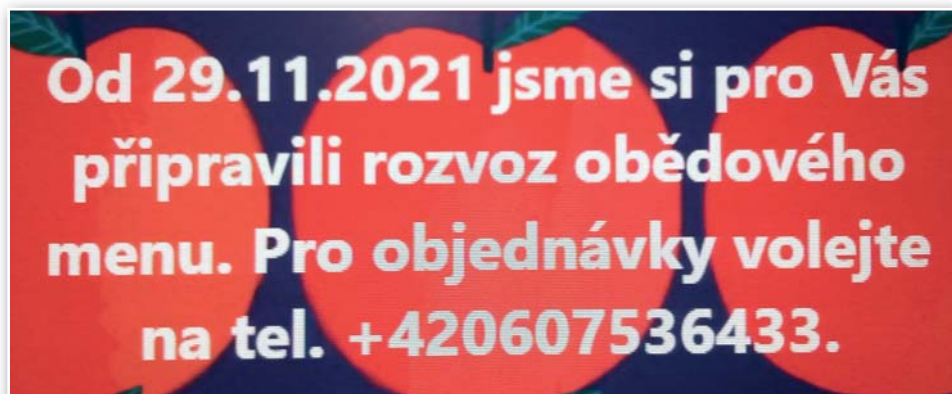
Restaurace Radějov

Oznamuje úpravu otevírací doby v době vánočních svátků

24.12.2021	ZAVŘENO
25.12.2021	ZAVŘENO
26.12.2021	15.00 – 22.00
31.12.2021	ZAVŘENO
01.01.2022	ZAVŘENO
02.01.2022	ZAVŘENO



Restaurace Radějov již půl roku zdárně vaří obědové menu nejen pro místní obyvatele, ale také pro strávníky z blízkého okolí, kteří neváhají za dobrým obědem o velkých porcích přijet. Pro místní obyvatele restaurace nově zajišťuje i rozvoz. Kromě obědového menu pořádá restaurace každých 14 dnů, vždy v neděli od 18hodin zábavné chytré kvízy pro všechny, kdo mají zájem se něco přiučit a ukázat své znalosti z nejrůznějších odvětví a oborů. Tužka, papír, žádný mobil a neveřejné týmové odpovědi. Strach nechte doma a přijďte se pobavit s přáteli a vyzkoušet si, na kolik otázek umíte vymyslet odpověď. Hraje se v týmech přičemž jeden tým může mít 2 až 8 hráčů. Vyhrává tým, který má nejvíc bodů a krom vítězného pocitu si vždy odnese nějakou maličkost. Moderuje Filip Chlud ze Strážnice. Více na fb stránkách Restaurace Radějov.





■ Sokol Radějov

Zdravím všechny fanoušky radějovského fotbalu.

Vzhledem k dnešní covidové době, která nás trápí už druhým rokem, je nejisté, zda vůbec začne nová fotbalová sezona. Pokud začne, budeme se nejspíše znovu obávat, jestli se dohraje až do konce. Toho jsme byli svědky v sezoně 2020/2021, kdy se odehrála jenom její podzimní část a naše mužstvo skončilo na 2. místě se ztrátou 1 bodu za týmem KEN Veselí nad Moravou, který díky nezahájení jarní části následně postoupil do okresního přeboru.

O vánočních svátcích minulého roku za mnou přišel pan Jaroslav Ševeček (trenér mužstva) s prosbou, zda bych na chvíli přebíral trénování za něj. Pana Ševečka čekala nutná operace kyčelního kloubu a následná rehabilitace, proto by na trénování neměl dostatek času a sil. Po dlouhé konzultaci s mým bratrem Davidem a dalšími hráči z týmu jsem tuto nabídku přijal, a to i přes jisté obavy z toho, co mě čeká a zda mě budou hráči respektovat. Nabídka se pro mě stala velkou výzvou.

S příchodem nového roku 2021 se stále nevědělo, jaká bude na jaře situace a zda se jarní sezona uskuteční. V březnu jsme se po rozvolnění vládních opatření v menších skupinách vrhli na trénování venku. Čím víc se blížilo jaro, tím víc se začala opatření rozvolňovat a my jsme mohli začít plně trénovat a účastnit se prvních přípravných utkání. Téměř po půl roce jsme se v prvním přípravném zápase utkali na hřišti Vracova s tamnějším týmem, s nímž jsme prohráli 5:3. Následoval soupeř z Petrova, na jehož hřišti jsme utrpěli porážku 3:1. O týden později si naše mužstvo na hřišti Kostelan nad Moravou připsalo první výhru, a to v poměru 5:2. Ale jak už to bývá, v dalším přátelském utkání jsme zajížděli na horkou půdu do Moravské nové Vsi, která nám udělila fotbalovou lekci a porazila nás 5:1. Tímto utkáním skončilo jarní přípravné období.

Před novou sezonou 2021/2022 se v našem mužstvu událo mnoho hráčských změn. Odešli čtyři zkušení hráči, a to Jakub Kořínek a Jakub Březina, kteří se vrátili do svého mateřského klubu Nesyt Hodonín. Dalším hráčem, jenž nás opustil byl Jakub Ševeček. Ten šel zkusit své fotbalové štěstí do týmu Jiskra Strážnice. Posledním hráčem, s nímž jsme se museli rozloučit, byl náš dlouholetý brankář Přemysl Kočík, který odešel do zasluženého fotbalového důchodu. Na fotbal ovšem nijak nezaněvřel. Nechal se proškolit na delegovaného pomocného a jezdí s námi pravidelně na zápasy. Všem, kteří náš tým opustili, tímto děkujeme za služby radějovskému fotbalu. Všem přejeme, ať se jim v jejich současných týmech daří. Zároveň doufáme, že se někdy do Radějova vrátí.

Abych nezůstal pouze u odchodů hráčů, je nutné zmínit se také o hráčích nově přichozích, kterými jsou Michal Matyáš z Radějova, Hynek Faltýnek z Petrova, Tomáš Prečan, David Vojtíšek a Karel Komoň ze Strážnice. Významnou událostí se pro radějovský fotbal stal příchod Tomáše Hořavy – bývalého reprezentanta ČR, hráče prvoligové Olomouce či naposledy Plzně. S Plzní Tomáš vyhrál 3x českou ligu a zahrál si i prestižní Ligu mistrů. S profesionální kariérou se předčasně rozloučil kvůli zdravotním problémům s koleny. Asi se ptáte, jak se Tomáš z velké Plzně dostal až do malého Radějova? Stalo se tomu na cyrilo-



metodějské hodové zábavě. Jak jinak než u piva jsem mu položil otázku, jestli by náhodou nechtěl hrát fotbal za Radějov. Tomáš nás dlouho nenapínal a s jasnou odpovědí řekl ANO. Tomáš je nejen oporou týmu mužů, ale ujal se i drobotiny z širokého okolí.

„V Radějově se mi moc líbí a napadlo mě zorganizovat tréninky dětí na místním hřišti. Po pravdě jsem moc velkou účast nečekal, ale dopadlo to nad má očekávání. Na tréninky chodilo 15–20 dětí nejen z Radějova, ale i z okolních vesnic. Trénovali jsme koordinaci, rychlost, sílu a samozřejmě fotbalové dovednosti. Vnímám, že tréninky nejsou jen o drilu, ale především to musí děti bavit, a tak jsme si zahráli spoustu her a soutěží. Spolu s Dušanem Helískem jsme trénovali šikovné děti a užili jsme si několik super tréninků. Doufám, že příští rok na to navážeme a zase se na radějovském hřišti potkáme. Těším se na vás.“

Počátkem července jsme zahájili letní přípravu na novou sezonu 2021/2022. Odehráli jsme několik přípravných zápasů a všechny na domácím hřišti. První zápas s Lipovem jsme prohráli 5:3.

Následně jsme s mužstvem Milotice B vyhráli 3:1. Při derby s Tvarožnou Lhotou si naše mužstvo s týmem hostů poradilo 3:0.

V sobotu 7. 8. 2021 se odehrál na místním hřišti tradiční Pouliční turnaj, ve kterém Dědina obhájila prvenství z loňského roku. V prvním kole proti sobě stála mužstva Potoky a Dědina (0:4) a Kopce a Hoštáky (0:1). O třetí místo se porvaly týmy Potoky a Kopce (5:2). Finále výsledkem 2:1 nad týmem Hoštáky vyhrála Dědina.

Celkové pořadí turnaje je následující:

- 1. Dědina
- 2. Hoštáky
- 3. Potoky
- 4. Kopce

Před začátkem nové sezony se náš tým přihlásil do okresního poháru. V prvním kole do našeho areálu přijel tým Sokol Žeravice, nováček okresního přeboru. Po výhře 1:0 z penalty, kterou proměnil Tomáš Hořava, jsme postoupili do druhého kola, v němž nás opět čekal tým z okresu, a to Hroznová Lhota B. Tento tým jsme dokázali porazit 2:0, díky čemuž se na jaře ve 3. kole potkáme se soupeřem Dubňany B.

#	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1	 Sokol Radějov	10	8	1	1	30:13	25
2	 FC Mor.Písek	10	7	3	0	29:10	24
3	 Sokol Těmice	10	7	0	3	43:22	21
4	 Hrubá Vrbka	10	6	2	2	29:23	20
5	 FK Domanín	10	4	2	4	21:16	14
6	 Agro Vnorovy B	10	4	1	5	19:21	13
7	 FK Suchov	10	3	2	5	36:32	11
8	 Nová Lhota	10	3	1	6	14:29	10
9	 Velká nad V. B	10	3	0	7	23:33	9
10	 Sokol Tv. Lhota	10	2	0	8	21:24	6
11	 Sokol Louka	10	2	0	8	6:48	6



Podzimní část sezony se nám velmi vydařila. Náš tým obsadil s 25 body a náskokem 1 bodu na 2. Moravský Písek 1. místo. Tento výsledek naznačuje, že jarní část sezony bude velice napínavá. Nejlepším střelcem našeho týmu se stal s 11 góly Lukáš Chmelař. Dalšími v pořadí jsou Petr Šmach, Vladimír Svejkovský, Roman Parobek a Michal Matyáš – všichni se třemi brankami.

Petr Šmach, kapitán mužstva, o podzimní sezoně říká: „Z mého pohledu hodnotím podzimní část sezony velmi pozitivně. Odehráli jsme několik zajímavých zápasů a získali hodně bodů. V posledních dvou zápasech, v Javorníku a doma s Hrubou Vrbkou, kdy se nám příliš nedařilo, jsme ukázali bojovnost, odhodlání a podařilo se nám v posledních minutách otočit obě utkání v náš prospěch. Pokud však chceme pomýšlet na postup do okresního přeboru, budeme muset přes zimu hodně potrénovat a zvýšit účast na trénincích.“

Po vítězně zakončené podzimní části sezony nezbývá jen pevně doufat, že se situace zlepší a náš tým bude moci běhat po trávníku i v jarních měsících. V roce 2022 Sokol Radějov oslaví krásných 90 let své existence. V únoru proběhne tradiční maškarní ples, načež v létě vypuknou oslavy výročí naplno i v našem fotbalovém areálu. Těchto úctyhodných 90 let by nebylo tak krásných nebýt našich věrných fanoušků, kterým těmito řádky velmi děkujeme za neutuchající přízeň a podporu.

Blíží se vánoční svátky, dovolte mi tedy, abych Vám za celý fotbalový tým popřál vše dobré, hlavně hodně zdraví, které je pro nás všechny v dnešních dnech nejdůležitější. Budme na sebe v této nelehké době laskaví a pomáhejme si navzájem.

Sportu zdar a Sokolu zvlášť!

S pozdravem Dušan Helísek, Tomáš Hořava a Miroslav Monček (vedoucí mužstva).







SDH Radějov

Po velmi neskutečné pauze jsme konečně na konci školního roku znovu zahájili tréninky žáků. Dlouho jsme váhali, jestli se nám podaří uskutečnit pro ně i hasičské prázdniny. Nakonec jsme s radostí všech oznámili, že od 8. 8. - 12. 8. 2021 pojedeme do Velké nad Veličkou. Zázemí jsme měli na chatě s úžasnou přírodou. Téma pro letošní rok zněl: Hasičské prázdniny aneb dobývání pevnosti okolo Velké nad Veličkou.

Velkým přínosem byla hojná účast našich dorostenců, kteří nám dělali vedoucí týmů. Letos byli vytvořené 3 týmy. Cílem celého dobývání bylo získat 8 klíčů a 3 indicie, které potřebovali k sestavní hesla a nakonec bojování proti samotným strážcům pokladu, kde mohli nabrat delší čas v samotné pokladnici. Hned po příjezdu a ubytování se všichni rozdělili ke svému již předem určenému vedoucímu. Velmi se nám osvědčilo, když máme smíšená, vyrovnaná družstva. Proto mladší byli spolu se staršími dětmi. Po prvotním seznámení s programem, sestavení názvu svého týmu a rozdání šátek, se všichni rozutekli na všechny strany, aby mohli podle své mapy najít dopis s hádankou, která byla napsaná v Morseově abecedě. Po vyluštění hádanky obdrželi všichni první klíč. Dále pokračovala volná zábava, hry, opékání špekáčku, prozkoumávání okolí. Druhý den byl určený k dalšímu získávání klíčů. V krásném okolí kolem rybníka byla stanoviště např: házení míče na plechovky, lana s uzly, hledání klíče ve sklenicích aj... Po výborném obědě a odpočinku jsme se vydali na hledání pokladu. Během cesty neplnili jen otázky určené mladým hasičům, ale navíc si museli zapamatovat všechny obrázky a slova, které byli přichystány v okolí cesty. Za správné určení všech obrázků a slov si mohli nalepit na svůj plakát poslední klíč. Třetí den byl mírně odpočinkový. Po snídani vyběhli z chaty, aby mohli získat indicie a splnit v družstvu 3 úkoly.





A pak už si jen mohli nabarvit a pomalovat kámen, který si našli ve své blízkosti. Odpoledne byla menší hra a pak už začalo velké chystání na branný závod, který, hlavně ti nejmenší prošli úplně poprvé. Středa byla pro mnohé velmi náročná. Šli jsme pěšky na Filipov. Všem se nám ulevilo, když jsme v pořádku dorazili na místo a mohli si dát výborný oběd a koupání v místním hotelu. Cestu zpátky jsme si už užívali. Po příchodu zpět jsme byli unavení, obzvláště vedoucí. Ale děti jsou neúnavné a chytili druhý dech. Naštěstí všichni vedoucí posbírali síly a mohli jsme pokračovat ve sbírání času, kdy naši strážci z řad vedoucích bojovali proti určenému členu z každého týmu. Např. zatloukání hřebíku, stavění věže z kostek, dávání kamínků do sklenice aj. Poslední táborák nám dával vědět, že už se pomalu blíží konec. Bez stezky odvahy by to ale nešlo. Tu nakonec nečekaně zvládli naprosto všichni.

Poslední den se pomalu chystalo velké balení. V půlce jsme to stopli a vyhnali jsme všechny ven, kde bylo závěrečné ukončení a hlavně na ně čekala místnost s pokladem. Po správně zvoleném heslu se po týmech rozběhli pro zlaté kamínky. Zvítězilo družstvo, které po zvážení pokladu mělo největší hmotnost.

Všichni jsme si strávený společný čas užili a pomalu začínáme plánovat další prázdniny s hasičem.

V září už jsme zahájili konečně tréninky. Museli jsme se připravit na branný závod, který se uskutečnil ve Vracově. Letos úplně poprvé pro některé děti, z řad mladších žáků. Nakonec se nám podařilo sestavit po jednom družstvu mladších i starších. Výsledky 5. místo mladších a 6. místo starších je pro nás skvělé umístění. Proto za odměnu měli další trénink šipkovanou s pokladem. Nezapomněli jsme ani na pěší výlet na Lesanku.

Do konce roku ještě plánujeme různé testy, kvízy, vyrábění a chystání na Mikuláše, Vánoce a nesmíme zapomenout na pečení našeho nejoblíbenějšího jídla, vlastnoručně upečenou pizzu. Vánočním večírkem ukončíme rok 2021. Moc doufáme, že se nám to vše podaří uskutečnit.





Rok 2021 byl pro nás všechny velmi těžký.

Opět jsme se potýkali s projevy sucha, přívalovým deštěm a přibyl další přírodní jev - tornádo. To naše území zasáhlo a značně poznamenalo. Děkuji všem, kteří se jakkoli zapojili do pomoci s odklizením škod způsobených tornádem.

Stále nás velmi trápí COVID-19. Všichni s ním bojujeme, jak je jen v našich silách. Děkuji všem a zejména zdravotníkům, kteří pomáhají zvládat tuto pandemii.

Přeji vám krásné prožití svátků vánočních a do nového roku přeji co nejméně problémů, mnoho úspěchů, úsměvů a především hodně zdraví!

*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*



SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narodily se tyto děti:

Hanušová Stella čp. 63
Šrámková Helena čp. 62
Petr Jakub čp. 134

Hnilicová Viktorie čp. 214
Možnar Damián čp. 18
Mrkvová Viktorie čp. 294

Do života jim přejeme hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody.



Navždy nás opustili tito spoluobčané:

Zubalík Karel čp. 283
Dvořák Josef čp. 218
Lovecký Martin čp. 376
Lachman Pavel čp. 216
Stuchlík František čp. 22
Bedrava Petr čp. 252
Mlýnek František čp. 90
Petrová Emilie čp. 134
Hrachovská Marie čp. 137
Veverka František Ing. čp. 290

ve věku 88 let
ve věku 79 let
ve věku 67 let
ve věku 75 let
ve věku 80 let
ve věku 47 let
ve věku 72 let
ve věku 90 let
ve věku 87 let
ve věku 87 let



Čest jejich památce.







